

"Oliver, el noi de l'orfenat", una producció escènica sorprenent

per Josep Torrella i Pineda

Quinze vegades es va representar aquesta obra a la Creu Alta, a teatre ple, des de final d'octubre fins a les vigílies de Nadal. I encara s'hagué de retirar de programa per donar pas als tradicionals Pastorets. Perquè estem parlant del Centre de Sant Vicenç, amb un escenari de teatre parroquial on ningú no hauria pogut preveure un muntatge de tanta complexitat com el d'aquest melodrama musical "Oliver, el noi de l'orfenat", que és com una mena de revista espectacular, només que en clau de punyent melodrama.

L'obra literària matriu és la novel·la "Les aventures d'Oliver Twist", de Charles Dickens, amb la qual el cinema va crear un dels seus grans musicals en la línia de "West Side Story", "My fair lady" o "El violinista en el tejado", bé que amb un elevat percentatge de mèrit sobre aquells per tractar-se d'un tema essencialment fulletonesc, amb la seva càrrega sociològica, l'ambientació depriment i el contrast de cinisme-tendresa que sorgiren de la ploma genial del famós narrador vuitcentista anglès.

I si l'audàcia i els mitjans dels estudis hollywoodencs van fer el miracle cinematogràfic, el grup de teatre del Centre de Sant Vicenç n'ha fet uns altres: el de constrènyer els espais pràcticament il·limitats dels estudis de cinema a les dimensions esquifides d'un escenari de barriada, el reduir a un punt de mira únic les infinites possibilitats de moviment de les càmeres, i el de carregar damunt les febles espatlles d'un elenc d'aficionats -amb prop d'un centenar de nens i nenes entre ells- tota la capacitat professional de les fàbriques de somnis nordamericanes.

El mèrit d'una producció d'aquesta envergadura és força repartit, òbviament. Es fa difícil de destacar-ne en primer pla una personalitat determinada. Hi ha unes tasques preliminars, damunt del paper. Una d'elles, el suport indispensable per bastir-hi tota la resta, és l'adaptació dramàtica

Elenc i escenari al complet. Una de les escenes musicals. (Foto de A. Zapata)

de l'obra de Dickens -desenvolupament de l'acció i diàlegs- a càrrec de Joan de la Creu Ballester, autor molt experimentat en la vessant del teatre per a públics infantils i adolescents. Antoni Martínez va traduir la lletra de les cançons que són moltes i llargues, i Pere Ros en va completar l'adaptació a la partitura. Aleshores ve la posada en marxa. Una col·laboració decisiva va ser, en aquest terreny, la de Ferran Morguï dissenyant l'espai escènic, amb la col·laboració executiva de Josep Castilla; espai amb el qual es pot dir que va fer-se a petita escala una versió nova de la multiplicació dels pans i dels peixos. En efecte, s'aprofità altura a tres nivells i van ser habilitats espais anteriors a la boca de l'escenari, per damunt i pels costats. Sense mutacions, amb el mínim de canvis, visibles i instantanis, es passava de llocs tan diversos com de l'interior carcerari d'un asil al d'una plaça urbana plètòrica de moviment i de color. Les direccions coreogràfica i musical corresponderen a Lourdes Sala, Pere Ros i Toni Ten, amb assessorament, pel que fa a la música, del Pare Segarra. La direcció interpretativa va ser d'Antoni Garcia qui, en realitat, pensem que podria qualificar-se d'inspirador i coordinador, encara que ell intenta dissimular-ho.

No disposem d'espai per fer menció de tots els intèrprets. Ens limitarem a destacar Pere Ros en la seva magnífica creació

del jreu que té tan astutament programada l'explotació dels petits delinqüents, a Jaume Pont en la delicada figureta del nen "Oliver", a Joan Silvas en el "Murry" de nom i de fets, a Salut Martínez, que dona el to apassionat necessari al rol de "Nancy", i a Jaume Vidal, el seu despòtic dominador. Menció a part mereix el nombrós equip de petits actors, la preparació dels quals va requerir més d'un any entre l'aprenentatge de lletra i música de les cançons -amb educació de cant compresa, a càrrec de Montserrat Busqué-, i els seus rigorosos i uniformats moviments escènics. En aquest sentit voldríem subratllar l'impressionant quadre de l'orfenat, en què els perfectes ritmes musicals i figuratius aconsegueixen la sensació de disciplina i de misèria inhumanes, tan ben descrits en el text de Dickens. En les escenes de carrer, que són diverses, és d'aplaudir la multiplicat d'accions simultànies, cada una d'elles degudament treballada per la direcció i pels intèrprets, així com la vivacitat de les coreografies i dels corals. Afegiu-hi, a tot això, el vestuari, que és tot un capítol, i les llums, que n'és un altre, i uns quants etcèteres, i s'haurà completat aquest cosmos escènic de la producció creualtenca, que no crec tingui cap punt de referència en espectacles creats anteriorment a la nostra ciutat.

Modista

 Pinol
 SABADELL
 Modista

Sant Ferran, 66 - Tel. 710 59 40
 SABADELL